

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

1. Inleiding

Voor de eerste internetconsultatie van de Staatscommissie Rechtsstaat heb ik de publicaties IJspeerd1 en IJspeerd2 geschreven om te komen tot wijzigingen in het procesrecht in de relatie overheid-burger. Beide publicaties heb ik ingestoken vanuit de (wetenschappelijke) benadering van (sociale) systemen.

Op 20 oktober 2023 kwamen mensen die voor de eerste internetconsultatie input hadden geleverd, bij elkaar¹: <https://www.staatscommissierechtsstaat.nl/actueel/nieuws/2023/11/22/open-forum-wat-heeft-het-opgebracht>. Ik sta deels op de foto gemaakt tijdens de borrel na afloop (zie blauwe pijl):

Na de deelsessies komen de bezoekers en de staatscommissie weer bijeen. De commissieleden vatten samen wat de deelnemers in hun sessie hebben verteld. Ook kunnen bezoekers de commissieleden nog vragen stellen, zowel tijdens de afsluiting als daarna tijdens de borrel.

Beeld: ©Marieke Duijsters / Staatscommissie rechtsstaat

Deelnemers in gesprek tijdens de borrel

De commissie is dankbaar voor het vertrouwen en de ervaringen die de deelnemers met hen wilden delen. De verhalen die tijdens het open forum zijn verteld sluiten goed aan bij de thema's van het onderzoek. Dit is een belangrijke bevestiging voor de commissie dat zij op de goede weg is. De staatscommissie is zich ervan bewust dat 'het' burgerperspectief niet bestaat. Daarom wil de commissie zo veel mogelijk verschillende ervaringen ophalen. Burgerperspectieven staan tenslotte centraal bij het werk van de staatscommissie.

¹ Voor een kort overzicht en samenvatting van alle publicaties die zijn ingebracht in de eerste internetconsultatie, zie: <https://www.staatscommissierechtsstaat.nl/actueel/nieuws/2024/01/19/internetconsultatie-resultaten-en-vervolg>

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

Ik was op 20 oktober 2023 deelnemer aan de deelsessie “Autonomie en vertrouwen” waarvan ik de gedeelde eindconclusie hieronder geel heb gemaakt.

Autonomie en vertrouwen

In deelsessie 3 gingen deelnemers in gesprek over de ‘Toegang en toegankelijkheid van de rechtspraak’. Deelnemers gaven aan hun autonomie kwijt te raken wanneer zij te maken kregen met bepaalde instanties, zoals jeugdzorg, het Juridisch Loket of de Belastingdienst. Ook vertelden zij het gevoel te hebben dat zij nergens terecht konden met hun problemen nadat zij zich door de officiële kanalen niet geholpen voelden. Daarnaast werden de lange doorlooptijden in de rechtspraak genoemd. De deelnemers benoemden bovendien dat zij de indruk hadden dat bepaalde procedures in de rechtspraak niet gevolgd werden, wat de integriteit van de rechtspraak verstoort. Zij raakten hierdoor vertrouwen in de rechtspraak kwijt, en ook andere instanties werden minder vertrouwd. Verder gaven zij aan dat de problemen van burgers in stukjes worden opgedeeld, in plaats van hun situatie als geheel te bekijken. Daardoor voelden zij zich niet geholpen.

Beeld: ©Marieke Duijsters / Staatscommissie rechtsstaat

Eva González Pérez en Ernst Numann

Op 20 oktober 2023 had ik nog het volste vertrouwen in onafhankelijke en onpartijdige rechtspraak in Nederland in artikel 12 Sv-zaken. Op 27 oktober 2023 werd mijn vertrouwen hierin echter volledig de grond ingeboord. In een zeer kort gemotiveerde uitspraak werd mijn beklag ex artikel 12 Sv tegen het niet-vervolgen van beklagde door de staande magistratuur door de drie rechtsprekende magistraten van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden afgewezen.

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

Op 28 maart 2024 stuurde de Raad voor de Rechtspraak naar de Informateurs de volgende brief²:

De Tweede Kamer
t.a.v. Bureau Woordvoering
Kabinetformatie
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag

(088) 3610000
www.rechtspraak.nl

datum 28 maart 2024
onderwerp Aanbevelingen kabinetsbeleid – de Rechtspraak

Geachte heer Dijkgraaf, geachte heer Van Zwol,

U heeft de opdracht de mogelijkheid te onderzoeken van een programkabinet, op basis van een akkoord op hoofdlijnen tussen de fracties van PVV, VVD, NSC en BBB. Eén van de in het eindverslag van voormalig informateur Putters genoemde hoofdlijnen betreft de (democratische) rechtsstaat. Wij zien als derde staatsmacht de uitkomst van uw onderzoek dan ook met bijzondere belangstelling tegemoet.

De Rechtspraak beschermt rechten en vrijheden, komt op voor de democratische rechtsstaat, zorgt voor een goede toepassing van het recht en voor beslissingen door onafhankelijke, onpartijdige, integere en deskundige rechters. Het is een tijdloze missie, maar ook een waarvan het belang in het huidige tijdsgewricht groter lijkt dan voorheen. Bijvoorbeeld vanwege de toeslagenaffaire en de afhandeling van de aardbevingsschade, die het vertrouwen in de overheid en de rechtsstaat hebben geschaad. Maar ook met het oog op een goede balans tussen macht en tegenmacht binnen de trias politica. Onderhoud en investeringen blijven nodig om onze organisatie en de rechtsstaat als geheel gelijke tred te laten houden met ontwikkelingen in de samenleving. Met deze brief brengen wij bij u en uw gesprekspartners graag onder de aandacht welke onderwerpen de Rechtspraak van belang acht.

(...)

Democratische rechtsstaat

- Nederland is een *high trust samenleving*. Onze samenleving wordt bij elkaar gehouden door vertrouwen van mensen onderling en het maatschappelijk vertrouwen in de instituties van de democratische rechtsstaat. We proberen er in Nederland met elkaar uit te komen, met oog voor ieders belangen, omdat we op een goede manier met elkaar willen samenleven. Als een verschil van mening onoplosbaar lijkt, kan worden vertrouwd op een onafhankelijk en onpartijdig oordeel van de rechter. Het respecteren van dit oordeel is een voorwaarde voor een rechtvaardige samenleving. Ook, of zelfs juist, als de uitspraak van de rechter voor betrokkenen, zoals de overheid, niet gunstig uitvalt.

(...)

² <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Brief%20Rvdr%20aan%20informateurs%202024.pdf>

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

Ter afsluiting

De democratische rechtsstaat in onze high trust samenleving is wat de staatsmachten bindt. Een gedeeld groot goed. Iedereen in Nederland moet altijd goede, laagdrempelige toegang hebben tot onafhankelijke, onpartijdige rechtspraak. De aanbevelingen in deze brief zijn daarop gericht. Ze zijn noodzakelijk om het streven naar een rechtvaardige, veilige samenleving elke dag weer waar te kunnen maken.

Ik wens u veel succes met het uitvoeren van uw opdracht. Vanzelfsprekend ben ik graag bereid onze aanbevelingen aan u toe te lichten.

Hoogachtend,

H.C. Naves

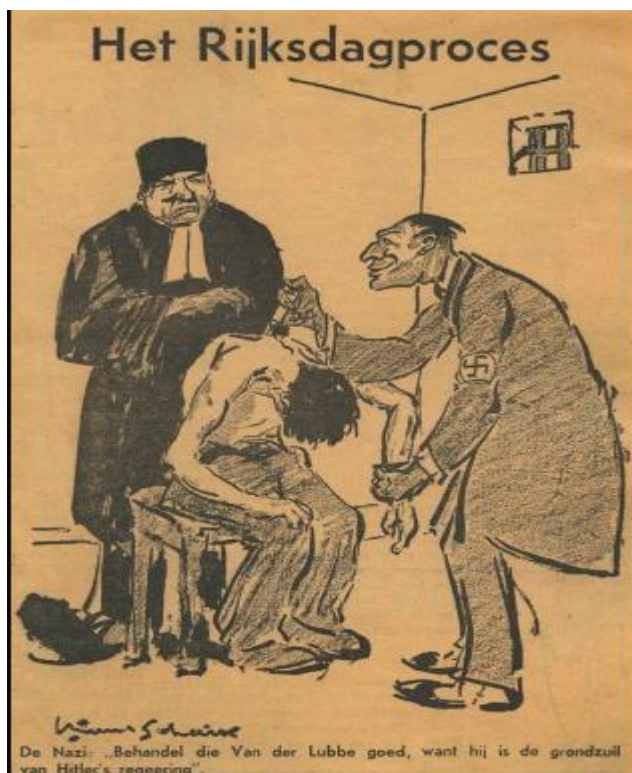
In deze derde publicatie zet ik uiteen waarom er naar mijn mening bij de inrichting van de artikel 12 Sv-procedure (nog) geen rekening is gehouden met de ontwikkelingen vanaf 1 juli 1999 in zowel wetgeving als rechtspraak. In deze publicatie doe ik drie aanbevelingen, twee aan de wetgever en één aan de staande magistratuur, om mijn vertrouwen in onafhankelijke en onpartijdige rechtspraak te herstellen/te bevorderen. De volgende onderwerpen komen aan bod:

2. Paragraaf 2: Marinus van der Lubbe en de onafhankelijke en onpartijdige rechtspraak in Nazi-Duitsland
3. Paragraaf 3: De staande magistratuur is (vanaf 1 juli 1999) een bestuursorgaan
4. Paragraaf 4: De artikel 12 Sv-procedure en het EVRM
5. Paragraaf 5: Hoe nu verder? Klachtprocedure nieuwe stijl!

2. Marinus van der Lubbe en de onafhankelijke en onpartijdige rechtspraak in Nazi-Duitsland

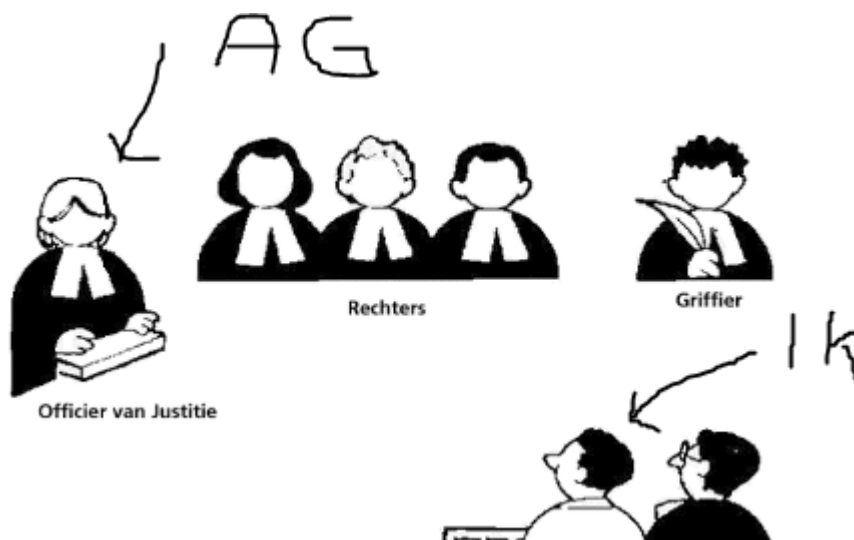
Marinus van der Lubbe was één van de verdachten van de brandstichting in de Rijksdag op 27 februari 1933. Marinus van der Lubbe werd door de staande magistratuur van Nazi-Duitsland vervolgd. Voor de internationale pers was het overduidelijk dat er sprake was van een showproces, zoals moge blijken uit de volgende spotprenten uit 1933 en 1934:

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

Onderschrift spotprent: “De Nazi: “Behandel die Van der Lubbe goed, want hij is de grondzuil van Hitler's regering”

Tijdens de hoorzitting in de artikel 12 Sv-procedure nam ik als klager het volgende waar:

De staande nazi-magistraat in de spotprent over het strafproces tegen Marinus van der Lubbe draagt dezelfde bedrijfskleding als die de AG aanhad tijdens de hoorzitting in de artikel 12 Sv-procedure. Ook nu nog is de baret officieel een kledingstuk dat een OvJ en AG mag dragen.

De bedrijfskleding van de staande nazi-magistraat had ook haar uitstraling op de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de zittende magistraten met dezelfde bedrijfskleding in het strafproces tegen Marinus van der Lubbe zoals blijkt uit de volgende twee spotprenten:

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

en

Onderschriften spotprent "Van der Lubbe, de brandstichter" en "Dr. Bunge, president v/h Hof te Leipzig"

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

In de EHRM-uitspraak Mikhail Mironov vs. Russia, application no. 58138/09, van 6 oktober 2020 blijkt uit de overwegingen 26 tot en met 28 het volgende (onderstrepingen door mij):

“26. The Court reiterates that impartiality denotes the absence of prejudice or bias. According to the Court’s settled case-law, the existence of impartiality for the purposes of Article 6 § 1 must be determined according to (i) a subjective test, where regard must be had to the personal conviction and behaviour of a particular judge – that is, whether the judge held any personal prejudice or bias in a given case; and (ii) an objective test, that is to say by ascertaining whether the tribunal itself and, among other aspects, its composition, offered sufficient guarantees to exclude any legitimate doubt in respect of its impartiality (...).

27. As regards the objective test, even appearances may be of a certain importance or, in other words, “justice must not only be done, it must also be seen to be done” (...). Moreover, account must also be taken of questions of internal organisation (...).

28. The existence of national procedures for ensuring impartiality (...) is a relevant factor. Such rules manifest the national legislature’s concern to remove all reasonable doubts as to the impartiality of the judge or court concerned and constitute an attempt to ensure impartiality by eliminating the causes for such concerns. In addition to ensuring the absence of actual bias, they are directed at removing any appearance of partiality and so serve to promote the confidence which the courts in a democratic society must inspire in the public. Accordingly, a failure to abide by these rules means that the case has been heard by a tribunal whose impartiality was recognised by national law to be open to doubt. Provided they are not based on arbitrary assumptions, the Court will take such rules into account when making its own assessment whether a tribunal was impartial and, in particular, whether the applicant’s fears can be held to be objectively justified (...).

Als gewone burger die als klager ex artikel 12 Sv in de rechtszaal zit, zie ik niet de kleine verschillen die zijn voorgeschreven voor de zwarte toga met witte bef voor de staande magistratuur en voor de zittende magistratuur in het Kostuum- en titulatuurbesluit rechterlijke organisatie van december 1997. Het Kostuum- en titulatuurbesluit is “a question of internal organisation” volgens overweging 27 uit de EHRM-uitspraak Mikhail Mironov vs. Russia.

Waar de staande magistratuur en de zittende magistratuur dezelfde bedrijfskleding droegen in het nazi-showproces in de strafzaak tegen Marinus van der Lubbe en dit feit schadelijk was voor de onafhankelijkheid en onpartijdigheid voor de zittende magistratuur, is mijn eerste aanbeveling aan de wetgever:

- Regel in het Kostuum- en titulatuurbesluit dat de staande magistratuur en de zittende magistratuur verschillende kleuren toga’s dienen te dragen zoals in Duitsland waar de rechters van het Grondwettelijk Hof rode toga’s dragen:

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

3. De staande magistratuur is (vanaf 1 juli 1999) een bestuursorgaan

Volgens de Wet van 12 mei 1999, houdende aanvulling van de Algemene wet bestuursrecht met een regeling over de behandeling van klachten door bestuursorganen, Staatsblad 1999 214, is de staande magistratuur met ingang van 1 juli 1999 overduidelijk een bestuursorgaan. De redenen om dit te doen, blijken uit de MvT, TK 1997-1998, 25837, nr. 3, bladzijden 11 en 12:

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

A

Op verschillende van de activiteiten waarop de Awb ingevolge artikel 1:6 niet van toepassing is, is wel de Wet No van toepassing en derhalve ook het kenbaarheidsvereiste. Teneinde te bereiken dat de interne klachtregeling, als vervanging van het kenbaarheidsvereiste, haar functie als

Tweede Kamer, vergaderjaar 1997–1998, 25 837, nr. 3

11

voorportaal voor het onderzoek door de Nationale ombudsman ook op die terreinen zal hebben, wordt voorgesteld artikel 1:6 aan te passen. Door deze wijziging wordt bewerkstelligd dat hoofdstuk 9 onder meer van toepassing zal zijn op de taken van politie, OM en andere personen voor zover belast met opsporingstaken op de terreinen genoemd in artikel 1:6. Belangrijke overweging hierbij is de reeds bestaande bevoegdheid van de Nationale ombudsman om als externe klachtinstantie klachten op die terreinen te onderzoeken. De eisen die de Nationale ombudsman stelt aan de invulling van het kenbaarheidsvereiste en die in dit voorstel worden gecodificeerd, zijn eveneens van toepassing op het interne onderzoek van gedragingen van – bij voorbeeld – de politie. Er is geen reden om op het punt van klachtbehandeling verschil in rechtsontwikkeling te laten ontstaan tussen terreinen waarop de Awb van toepassing is en de in artikel 1:6 bedoelde terreinen. Een dergelijk verschil zou immers ontstaan, indien thans geldende algemene normen van behoorlijke interne klachtbehandeling voor enkele bestuursorganen niet in de wet worden gecodificeerd. Daardoor kan de vraag rijzen welke normen van toepassing zijn bij klachtbehandeling op de in artikel 1:6 uitgezonderde terreinen. Het is in dit licht, alsmede gelet op het feit dat deze normen ook door de Nationale ombudsman bij de beoordeling van gedragingen van deze bestuursorganen worden gehanteerd, wenselijk om de klachtregeling van de Awb gelijkkelijk van toepassing te laten zijn op gedragingen op de terreinen, bedoeld in artikel 1:6.

4. De artikel 12 Sv-procedure en het EVRM

Artikel 6, eerste lid, eerste zin, van het EVRM luidt als volgt:

“Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft een ieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld.”

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

De artikel 12 Sv-procedure is, vanuit artikel 6 EVRM bekeken, een zeer bijzondere procedure. Er vindt nog geen strafvervolgning van de beklaagde plaats. Dat is pas het geval als de zittende magistratuur daartoe opdracht geeft aan de staande magistratuur. Als de zittende magistratuur echter van oordeel is dat de beklaagde niet hoeft te worden vervolgd, dan is er wel sprake van de vaststelling van burgerlijke rechten en verplichtingen van de klager op de volgende wijze:

- Voor de klager is het niet meer mogelijk om zich in een strafproces te stellen als benadeelde partij = de vaststelling van een negatief burgerlijk recht van de klager richting de beklaagde en;
- Als de beklaagde uiteindelijk wel strafrechtelijk wordt veroordeeld, dan levert het strafvonnis in een eventuele civiele zaak tegen de beklaagde dwingend bewijs ex artikel 161 Rv. op van het feit waarvoor de beklaagde strafrechtelijk is veroordeeld³. Het ontnemen van een eventueel bewijsvoordeel ex artikel 161 Rv zie ik ook als de vaststelling van een negatief burgerlijk recht.

Hoe een artikel 12 Sv-procedure dient te verlopen (= “*a question of internal organisation*” volgens overweging 27 uit de EHRM-uitspraak Mikhail Mironov vs. Russia), is geregeld in artikel 7 van het Landelijk Strafprocesreglement voor de afdelingen strafrecht van de gerechten en het openbaar ministerie.

7 Artikel 12 Sv-zaken

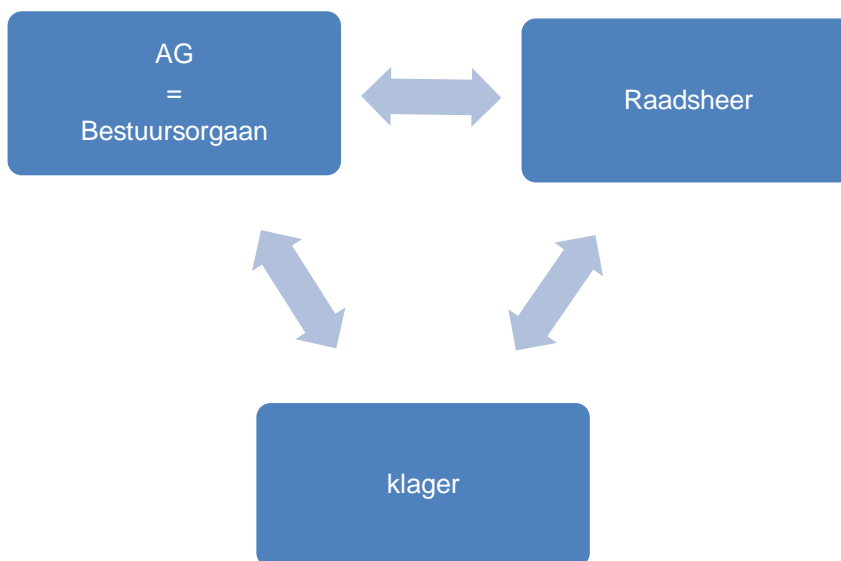
- 7.1 Een klacht wordt binnen 2 dagen na binnenkomst door het gerechtshof verstrekt aan het ressortsparket.
- 7.2 Klachten worden, vergezeld van een advies, binnen 90 dagen na ontvangst door het ressortsparket, teruggestuurd naar het gerechtshof, tenzij dat door gemotiveerde omstandigheden niet mogelijk is.
- 7.3 Indien het gerechtshof het niet nodig acht klager te horen, doet het gerechtshof uiterlijk 4 weken na ontvangst van het advies van de advocaat-generaal uitspraak.
- 7.4 Een klacht op grond van artikel 12 Sv wordt door de strafgriffie van het gerechtshof geappointeerd indien het gerechtshof klager en/of beklaagde wil horen.
- 7.5 **Indien is besloten tot het horen van de klager en/of beklaagde dan is het openbaar ministerie op de zitting vertegenwoordigd.**
- 7.6 Indien de zaak ter terechtzitting is behandeld doet het gerechtshof uiterlijk 4 weken na de behandeling uitspraak. In het geval dat de beklaagde alsnog moet worden gehoord volgt uitspraak uiterlijk vier weken na het horen van de beklaagde.
- 7.7 Een klacht op grond van artikel 12 Sv wordt binnen 180 dagen na ontvangst van de klacht afgedaan, tenzij dat door gemotiveerde omstandigheden niet mogelijk is.

Het is volgens mij bij de Gerechtshoven de macht der gewoonte dat in een zittingsdag van artikel 12 Sv-zaken de verhorende raadsheer, de griffier en de AG-bestuursorgaan de hele dag in dezelfde zittingszaal aanwezig zijn. Alle klagers worden op dezelfde dag achter elkaar gehoord.

³ Zie o.a. Rechtbank Assen 1 december 2004, ECLI:NL:RBASS:2004:AR8103. In deze civiele zaak had een vrouw gesolliciteerd naar de functie van vrachtwagenchauffeur. De potentiële werkgever had in de media gezegd dat vrouwen geen vrachtwagen kunnen rijden. Voor deze vrouwendiscriminatie werd de potentiële werkgever strafrechtelijk veroordeeld. Deze strafrechtelijke veroordeling was het bewijs en de succesfactor voor de gediscrimineerde vrouw om met succes een civiele schadeclaim in te kunnen dienen tegen de potentiële werkgever.

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

Vanuit het perspectief van mij als klagende burger, die de AG toch echt ziet als een bestuursorgaan, heb ik het sociale systeem in de artikel 12 Sv-procedure als volgt ervaren:

Zeker waar artikel 7 van het Landelijk Strafprocesreglement niets heeft geregeld over hoe de artikel 12 Sv-procedure dient te verlopen, heb ik het door mij waargenomen gedrag van de AG = bestuursorgaan, als zeer ondermijnend voor mijn vertrouwen in de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechterlijke macht ervaren op de volgende wijze:

1. “Justice must not only be done, ***it must also be seen to be done***” volgens overweging 27 uit de EHRM-uitspraak Mikhail Mironov vs. Russia. De AG-bestuursorgaan zat voor mij al in de rechtszaal en bleef in de rechtszaal bij de horende raadsheer en griffier zitten toen ik na het horen wegging. In de Schaarsbergen-zaak van HR 5 april 2022, ECLI:NL:HR:2022:513, was er sprake van een behandelende strafrechter, mr. Souer, die vanuit het OM was gedetacheerd om als strafrechter zitting te nemen in strafkamers. Een strafkamer waarin mr. Souer zat als strafrechter, veroordeelde de verdachte. De veroordeelde verdachte vond bovenstaande verwevenheid van stafrechter en het OM in strijd met artikel 6, eerste lid, van het EVRM. De HR oordeelde in de Schaarsbergen-zaak in overweging 2.5 als volgt (onderstrepingen van mij): “*Mr. Souer is na 22 mei 2015 niet meer werkzaam geweest bij het openbaar ministerie en hij heeft daarna ook geen enkel contact meer gehad met het openbaar ministerie, anders dan over verlengingen van zijn detacheringsovereenkomst, terwijl de behandeling van de zaak in hoger beroep medio 2020 plaatsvond. Een en ander brengt mee dat - anders dan het cassatiemiddel betoogt - de enkele omstandigheid dat mr. Souer deel uitmaakte van de kamer die de verdachte heeft veroordeeld, geen grond biedt voor gerechtvaardigde vrees voor een gebrek aan onpartijdigheid van het gerecht als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM.*”

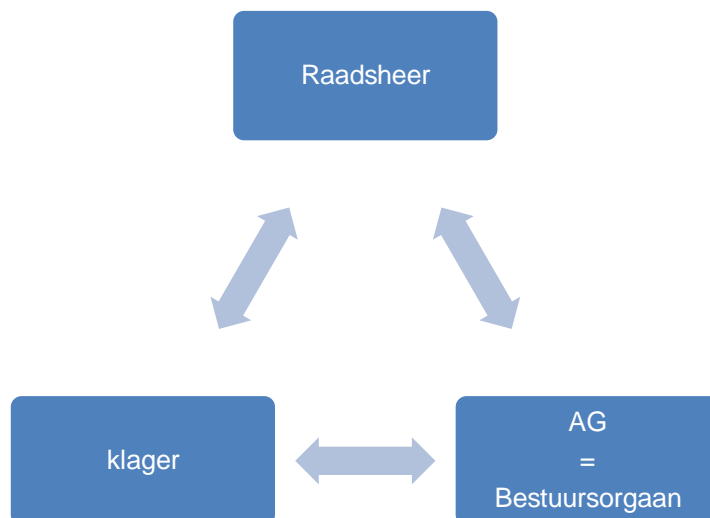
Gelet op de zeer korte motivering van de uitspraak van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden en het feit dat de AG-bestuursorgaan en de horende raadsheer als

“staande en zittende magistraten in een onderonsje van magistratelijke macht”

mijn zaak al uitgebreid hebben kunnen voor bespreken en hebben kunnen na bespreken, sluit ik niet uit dat dit ook daadwerkelijk is gebeurd. De AG-bestuursorgaan had mijn vertrouwen in een onafhankelijke en onpartijdige rechtspraak dienen te waarborgen door samen met mij de rechtszaal in te gaan en door samen met mij de rechtszaal uit te gaan. Magistratelijke onderonsjes zijn dan vanuit het perspectief van de klager objectief gezien niet mogelijk;

IJspeel 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

2. Bij mijn binnenkomst bleef de AG-bestuursorgaan lekker dicht bij de verhorende raadsheer zitten. Waarom is het AG-bestuursorgaan niet uit eigen beweging na mijn binnenkomst direct gaan zitten naast mij zodat het volgende sociale systeem zou zijn ontstaan:

Is bovenstaande “*weigering*” van de AG-bestuursorgaan om uit eigen beweging naast mij als klager te gaan zitten, een bewuste uiting van minachting van de AG-bestuursorgaan naar de klagende burger toe? Een staand magistraat “*verlaagt*” zich niet door te moeten gaan zitten naast een klager en een normaal staand magistraat wil al helemaal niet op moeten kijken naar de zittende magistraat?

Artikel 15 van het Landelijk Strafprocesreglement bepaalt het volgende:

15 Slotbepalingen

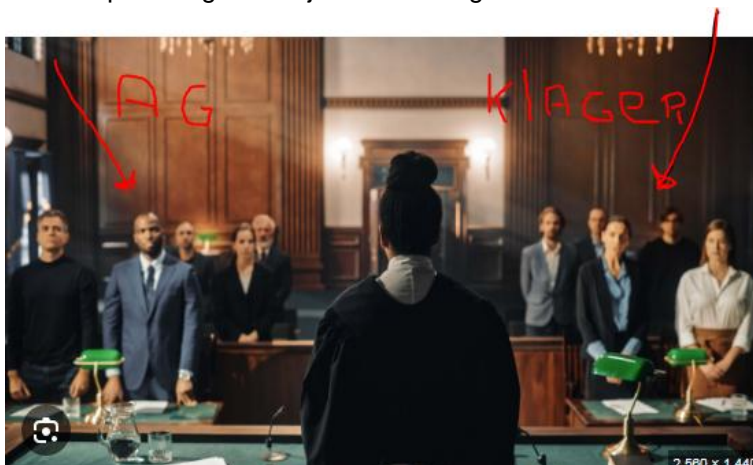
- 15.1 In individuele zaken kan door de rechter / raadsheer en de officier van justitie / advocaat-generaal in overleg van dit reglement worden afgeweken indien toepassing ervan tot onredelijke consequenties leidt.
- 15.2 Een landelijke redactieraad, bestaande uit leden van de gerechten en leden van het openbaar ministerie, draagt zorg voor verdere ontwikkeling en verbetering van dit strafprocesreglement. Wijzigingen van bepalingen worden geaccordeerd door het LOVS en het College van procureurs-generaal.
- 15.3 Opmerkingen en voorstellen tot wijzigingen van dit landelijk strafprocesreglement worden aan de landelijke redactieraad gericht, p/a:
Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak,
t.a.v. de secretaris van het strafprocesreglement
Kneuterdijk 1
2509 LP Den Haag

Mijn tweede aanbeveling aan de Gerechtsbesturen en aan het College van procureurs-generaal is de volgende:

- Neem in artikel 7 van het Landelijk Strafprocesreglement op dat de AG-bestuursorgaan samen met de klager de rechtszaal ingaat en samen met de klager de rechtszaal uitgaat. Zo wordt vanuit het perspectief van de klager objectief gegarandeerd dat magistratelijke onderonsjes niet (meer) mogelijk zijn;

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

- De AG-bestuursorgaan neemt plaats naast de klager en gaat niet zitten naast de verhorende raadsheer. Dit lijkt mij gewoon een zaak van respect naar zowel de verhorende raadsheer toe als naar de klagende burger. De verhorende raadsheer behandelt dan de klagende burger en de AG-bestuursorgaan op gelijke wijze zoals al gebruikelijk is in sommige Angelsaksische landen op de volgende wijze visueel uitgedrukt:

5. Hoe nu verder? Klachtprocedure bij het OM nieuwe stijl!

Over het gedrag van de AG-bestuursorgaan zoals ik dat tijdens de hoorzitting in de artikel 12 Sv-procedure heb ervaren, ga ik een klacht indienen bij het College van Procureurs-Generaal. Hierbij verzoek ik het College om in ieder geval de betreffende AG-bestuursorgaan en mij te laten horen door de OM-Reflectiekamer Kwaliteitsontwikkeling (artikelen 2 en 7 van hun beleidsregels), opdat de OM-Reflectiekamer met verbetervoorstellen richting het College van Procureurs-Generaal komt.

Artikel 2

Taak van de Reflectiekamer

[1] De Reflectiekamer heeft tot taak om, met het oog op de kwaliteitsontwikkeling van de taakuitvoering door het openbaar ministerie, te reflecteren op

- a) door de rechter geconstateerde vormverzuimen, die naar hun aard of inhoud zouden kunnen nopen tot het aanpassen van de werkwijze van het openbaar ministerie;
- b) andere ontwikkelingen en gebeurtenissen, die naar hun aard of inhoud zouden kunnen nopen tot het aanpassen van de werkwijze van het openbaar ministerie

[2] Onder 'werkwijze' in het vorige lid zijn in elk geval begrepen:

- Al dan niet geautomatiseerde processen en hun beschrijving
- Bejegening van benadeelde partijen en (andere) slachtoffers

IJspeerd 3: De wetgever en de staande magistratuur: (on)bewust twee handen op één buik?

Artikel 7

Advisering per onderwerp: eigener beweging en op verzoek

[1] Na afronding van de beraadslagingen over een bepaald onderwerp brengt de Reflectiekamer – door tussenkomst van het Wetenschappelijk Bureau van het Openbaar Ministerie en het Team Juridische Kwaliteitsontwikkeling en -toetsing – over dit onderwerp een advies uit aan het College van procureurs-generaal.

[2] Een onderwerp zoals bedoeld in het vorige lid kan

- a) door de Reflectiekamer zelf worden geagendeerd, dan wel
- b) aan de Reflectiekamer worden aangedragen in het kader van een adviesverzoek van het College van procureurs-generaal. De Reflectiekamer is verplicht aan zo'n adviesverzoek te voldoen.

[3] De in artikel 2 lid 1 aanhef en onder b genoemde taak wordt door de Reflectiekamer slechts uitgevoerd in het kader van een adviesverzoek zoals in het vorige lid bedoeld.

Mijn zeer positieve inschatting is dat het College van Procureurs-Generaal zeer zeker mee zal gaan met mijn verzoek om de OM-Reflectiekamer in te schakelen. Het College van Procureurs-Generaal is toch begaan met (het herstel van mijn vertrouwen als klager in) de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechterlijke macht zoals dat door het gedrag van hun AG-bestuursorgaan ter zitting van de artikel 12 Sv-procedure ernstig is geschaad?